

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuctio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 29. Nihil boni esse in homine, qui caret humilitate

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

gro bonum fuerit & gratum Deo, & non potiùs innumeris imperfectionibus permistum? Quis tam sollicitè salutem suam querit, aut tanto ardore perfectioni incumbit, sicut filii hujus sæculi opes quærunt & dignitates? Certi quoque sumus nos gravissima commisisse peccata, de quorum remissione incerti, nescimus utrum amore digni simus vel odio; & si speramus veniam à Deo obtinuisse, de dono tamen perseverantiæ securi non sumus, sed omnia in futurum reservantur incerta. Quis verò hæc perpendens gloriari poterit, aut aliquid sibi tanquam proprium usurpare & in se fiduciam habere? imò quis non timebit? quis non palam & ex corde profitebitur se nihil esse & nihil posse? Sicut aër recedente sole obscurus fit & tenebrosus; ita anima Deo lucem & opem subtrahente nihil videt, nihil potest. Hanc veritatem si quis plenè intellexerit, ab aliis item cognosci optabit: cumque verè & ex animo se omni contemptu, & abominatione dignum æstimaverit, ab aliis quoque despici & pro nihilo haberi desiderabit; nam si secus faceret cognite veritati repugnaret. Veritas humilitatis comes individua est & quò magis anima in veritatis cognitione proficit, eò clariùs videt se nihil esse & nihil posse.

§. XXIX. *Nihil boni esse in homine, qui caret humilitate.*

A Quolibet lapsu facilè quisque surgeret si statim à medico remedium peteret. Sed plerique superbia adeò obcæcati sunt, ut morbum suum vel non cognoscant, vel propriis viribus se curaturos putent. Hæc ratio est, ob quam qui ceciderunt non resurgunt & in sordibus suis contabescunt, quia ad Deum non confugiunt, nec pendunt ab ejus gratia, si cut oportet: sed sibi de se suarum ægritudinum remedium rejecto medico pollicentur; ex quo fit ut ipsa medicina morbus sit. Nullus autem mortalium eo infelicio, qui cum cæcus sit, putat se omnia clarè videre; nam cum alterius opem non quærat, nullum est præcipitium, in quod labi non possit. Vetus illa

sententia: *Nosce te ipsum*, quæ de cælo descendisse dicitur, admonet hominem, ut cognoscat se nihil ex se, in Deo autem omnia posse. Ideò multi despondent animum jacentes in langoribus suis, quia adjutorium Dei non implorant, nec in illo sperant, de quo dixit Apostolus: *Omnia possum in eo qui me confortat. Philip. 4. 13.* de quo etiam Psalmista cecinit: *In Deo meo transgrediar murum. Ps. 17. 30.* Non est vera humilitas quæ magnanima non est & ad sublimia non assurgit illius ope freta, qui pro nobis factus est homo, ut nos divinæ naturæ consortes faceret. Sicut ferrum ignitum non est ignis, sed ardet ex igne qui in ipso est: ita homo ardere dicitur non ex se, sed ex amore sibi divinitus collato, qui in ipso est: & lucere dicitur non ex se, sed ex lumine sapientiæ & veritatis, quod à Patre luminum imbutus est. Sicut etiam instrumentum non propria virtute, sed per manum artificis operatur: ita homo dicitur operari, Deo per illum omnia operante, qui dat omnibus velle & perficere & omnia opera nostra operatur in nobis. Quod si amor, sapientia & lux ab homine recesserint, illum protinus invadent frigus iners, profunda ignorantia & caligo tenebrosa: eritque inutilis & ad omnem usum ineptus veluti instrumentum sine artifice. Cum igitur homo ex se nihil sit, nihil valeat, nihil habeat, in nihilo suo tanquam in centro commorari debet; omnia enim in Deo poterit, cum se nihil esse, nihil posse cognoverit.

§. XXX. *Qui verè est humilis, sibi ipsi intentus alios non judicat.*

Humilitas est virtus, qua homo verissima sui agnitione sibi ipsi vilescit. Examen autem sui ipsius sibi hominem prodit: etenim aperitur conscientia liber, revolvitur misera vitæ series, illuminatur ratio & cogitur anima coram se constituta proprio tribunali assistere à semet ipsa judicanda. Quod si ita se judicaverit non utique judicabitur. Væ animæ quæ in mirabilibus super se inani ter

R iiij